

kunde sige tredobbelt — fornødent nu at bevare Tvedelingen og undgaa at vende tilbage til Direktørordningen.

Blang: Naar jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Embedsmændenes Bihverv stemmer for det Underændringsforslag, der er fremsat af mine Partifæller i Udvalget, gør jeg det, fordi jeg skønner, at dette Forslag i langt større Grad end den forenede Oppositions Forslag angriber dette Onde ved Roden. Dette Ændringsforslag gaar jo, som ærede Medlemmer vil vide, ud paa, at man straks henstiller til Lønningsraadet at fremsætte Forslag til Ændring af Statstjenestemandsløvens § 44, og at denne Ændring skal foreligge inden Udgangen af dette Aar, og at Regeringen skal fremsætte Forslag til Lov i selv samme Rigsdagsamling. Efter dette tør man gaa ud fra, at Regeringen sammen med Rigsdagen vil gennemføre Bestemmelser, der kategorisk gør det af med det, jeg kan godt sige, skandaløse Bengnaveri, der har fundet Sted i enkelte højere Embedsmandskredse i vort Folk i de sidste Aar. Jeg stemmer for Venstres Forslag, fordi det er det stærkeste og det mest vidtgaende.

Fraenkel: Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen kan have nogen Ret i at sige, at Kravet om Direktørstillingens Oprettelse ikke er tilstrækkelig underbygget med Argumenter, navnlig naar det ærede Medlem hele Tiden holder sig til Betænkningen af 1907. Men jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa — og jeg gør for øvrigt tillige den højtærede Minister opmærksom paa —, at der er en Række af Punkter, og det ingenlunde de mindst betydende, snarere det omvendte, hvor man vilde kunne argumentere ganske anderledes kraftigt og ganske anderledes fyldigt, end man har gjort, hvis man ikke hele Tiden havde taget et stærkt Hensyn til Udenrigsministeriet, hvis man ikke havde taget Hensyn til, at naar man øvede en virkelig skarp Kritik overfor det, kom man saa overordentlig let til at røre ved Personerne. Hvis man ikke havde taget dette Hensyn, kunde man paa dette som paa saa mange andre Punkter have argumenteret baade langt skarper og langt fyldigere. Men dette Hensyn har man taget — jeg kan kun beklage, at det i saa ringe Grad er set og paaskønnet.

Niels Frederiksen: Jeg skal ikke paa denne Tid af Døgnet trætte det høje

Tings Medlemmer med at rejse Strid om Landbrugets Repræsentation. Det er jo første Gang, efter at Landbrugsraadet er nedsat, at dette Spørgsmaal bringes paa Bane, og der er ingen Tvivl om, at det vil rejse sig flere Gange. Jeg vil blot benytte Lejligheden til at besvare det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Pinstrup stillede til mig om, hvordan man overhovedet skulde kunne faa en Repræsentation for Landbruget, hvis ikke Landbrugsraadet var blevet nedsat. Det ærede Medlem tillægger vist dette Landbrugsraad ganske overordentlig stor Betydning, idet det næsten skulde være en Betingelse for at finde en Repræsentation for Landbruget, at det er til Stede. Jeg vil besvare Spørgsmaalet med at sige, at hvis ikke dette Landbrugsraad havde været nedsat, vilde jeg have fundet, at det rigtigste vilde have været, at Repræsentationen var følgende: to Medlemmer for hver af de to store gamle Landbrugsrepræsentationer, der nu gennem mange Aar har gjort et Arbejde, erhvervsmæssigt set, i det danske Landbrug, hver paa sit Omraade efter bedste Evne. Det havde været det rigtigste, og der havde ikke været nogen som helst Grund i denne Forbindelse til at søge Andelsorganisationernes Medvirkning. Andelsorganisationerne i det danske Landbrugserhverv er økonomiske Forretninger, som det danske Landbrug, store og smaa Landbrugere i Fællesskab, har startet for at varetage de rent forretningsmæssige Interesser. Indenfor de danske Husmandsforeninger har man den samme Interesse i, at Andelsforeningerne trives og lykkes, som man har indenfor Landboforeningerne. Der er begaaet den store Fejl fra det ærede Medlem Hr. Pinstrup og hans Meningsfællers Side, at de har gjort vore Andelsforeninger til et Erhvervsstridsspørgsmaal. Jeg tror, det var uklogt og urigtigt at gøre det, da ingen kan drage i Tvivl, at Husmandsforeningerne har den samme Interesse i Andelsforeningerne som Landboforeningerne; vi har vore Repræsentanter i dem, om end i en noget indskrænket Grad. Jeg tør paastaa, at de to gamle Landbrugsorganisationer vilde have været i Stand til at vælge en Repræsentation, der var et godt og fuldgyldigt Udtryk for det danske Landbrugs Erhvervsinteresser. Men det ærede Medlem har i den Mindretalsbetænkning, som han sikkert er Forfatter til, brugt et Argument, som jeg synes, man skal fæste sig stærkt ved. Han skriver i Betænkningen, at dette Erhvervs-